

บทที่ 4

สรุปผลและเปรียบเทียบ

จากแบบจำลองทั้งสี่ที่นำมาสร้างกราฟความเข้มของสเปกตรัมนั้น เมื่อนำมาพิจารณาผลของการคำนวณสามารถนำมาสรุปและเปรียบเทียบได้ดังนี้

4.1 ลักษณะของกราฟตามลองจิจูด

แต่ละแบบจำลองพบว่าช่วงของความถี่แนวเส้นสายตาอยู่ในช่วงดังนี้

ลองจิจูด(๑)	ความเร็วแนว สายตาดำสุด	ความเร็วแนวเส้นสายตาสูงสุด			
		แบบที่ 1	แบบที่ 2	แบบที่ 3	แบบที่ 4
4	-17.44	232.56	4.36	6.93	25.84
9	-39.11	210.89	9.78	15.55	55.20
14	-60.48	189.52	15.12	24.04	78.51
19	-81.39	168.61	20.35	32.36	94.16
24	-101.68	148.32	25.42	40.42	101.97
29	-121.20	128.80	30.30	48.18	102.80
34	-139.80	110.20	34.95	55.58	98.09
39	-157.33	92.67	39.33	62.55	89.39
44	-173.66	76.34	43.42	69.04	78.17
49	-188.68	61.32	47.17	75.00	65.66
54	-202.25	47.75	47.75	75.69	52.86
59	-214.29	35.71	35.71	55.74	40.53
64	-224.70	25.30	25.30	39.00	29.26
69	-233.39	16.60	16.60	25.35	19.46
74	-240.32	9.69	9.69	14.67	11.45
79	-245.41	4.59	4.59	6.92	5.45
84	-248.63	1.37	1.37	2.06	1.61
89	-249.96	0.04	0.04	2.06	0.02

ตารางที่ 4-1 แสดงช่วงของความถี่แนวเส้นสายตาของทุกแบบจำลองตามลองจิจูดราจักร

จากตารางจะเห็นได้ว่าเมื่อลองจุดมีค่ามาก ช่วงความเร็วแนวเส้นสายตาที่เป็นลบจะมีช่วงกว้างขึ้น บ่งบอกว่าช่วงของแก๊สที่มีอัตราเร็วเชิงมุมน้อยกว่าอัตราเร็วเชิงมุมของดวงอาทิตย์มีมากขึ้น หรืออาจพิจารณาได้ว่าเป็นบริเวณด้านนอกของดาราจักร และพบว่าบริเวณใกล้ขอบเขตกลางของความเร็วแนวเส้นสายตาของแก๊สในทุกๆแบบจำลองให้ค่าความเข้มของสเปกตรัมสูง ส่วนในแบบจำลองที่ 2 และแบบจำลองที่ 3 จะเห็นได้ว่าไม่มีการตัดกราฟในช่วงของความเร็วแนวเส้นสายตาที่เป็นบวก หรือบริเวณที่อัตราเร็วเชิงมุมของแก๊สมากกว่าดวงอาทิตย์ในบริเวณด้านในของดาราจักร และเมื่อพิจารณาลักษณะของกราฟตามแบบจำลองจะเปรียบเทียบกันได้ดังนี้

เปรียบเทียบลักษณะของกราฟในแต่ละแบบจำลอง

เมื่อเปรียบเทียบแบบจำลองที่ 1, 2, 3 กับแบบจำลองที่ 4 ซึ่งใกล้เคียงกับเส้นกราฟการหมุนที่สุด

1. แบบจำลองที่มีความใกล้เคียงกับแบบจำลองที่ 4 ในช่วงความเร็วแนวเส้นสายตาดัดลบมากที่สุดคือ แบบจำลองที่ 3 นั่นคือ มาจากบริเวณที่แก๊สเคลื่อนที่ออกจากดวงอาทิตย์หรือบริเวณด้านนอกของดาราจักร

2. แบบจำลองที่มีความใกล้เคียงกับแบบจำลองที่ 4 ในช่วงความเร็วแนวเส้นสายตาเป็นบวกมากที่สุดคือ แบบจำลองที่ 1 ส่วนแบบจำลองที่ 3 นั้น จะพอมีความใกล้เคียงกับแบบจำลองที่ 4 ในช่วงลองจิจูดมากกว่า 54 องศาขึ้นไป ซึ่งจะเห็นว่าช่วงลองจิจูดดังกล่าวไม่มีการตัดช่วงของกราฟในช่วงระยะทางที่มีการเคลื่อนที่แบบวัตถุแข็ง

3. เมื่อเทียบกับผลของแบบจำลองที่ 1, 2, 3 และ 4 ในช่วงลองจิจูดน้อยๆ หรือบริเวณด้านในของดาราจักร พบว่าขอบเขตบนของแบบจำลองที่ 4 อยู่ระหว่างขอบเขตบนของแบบจำลองที่ 1 กับแบบจำลองที่ 3 หรือ แบบจำลองที่ 2 ซึ่งมีการตัดกราฟเนื่องจากบริเวณช่วงที่มีการเคลื่อนที่แบบวัตถุแข็ง จึงสรุปได้ว่าถ้าเลือกช่วงที่มีการตัดกราฟ M ที่น้อยกว่า 8 กิโลเมตรต่อวินาที การไหลผลของขอบเขตบนของความเร็วแนวเส้นสายตา น่าจะใกล้เคียงกับแบบจำลองที่ 4 มากขึ้น

จะเห็นว่ากรณีที่ช่วงความเร็วแนวเส้นสายตาเป็นบวกในแบบจำลองที่ 4 มีความใกล้เคียงกับแบบจำลองที่ 1 นั้น แสดงว่าในช่วงระยะทางของแก๊สจากจุดศูนย์กลางของดาราจักรที่น้อยกว่ารัศมีวงโคจรของดวงอาทิตย์สามารถพิจารณาว่าเส้นกราฟการหมุนมีความใกล้เคียงกับแบบจำลองที่ 1 แต่มีการตัดช่วงกราฟตามแบบจำลองที่ 2 โดยระยะทางที่มีการเคลื่อนที่แบบวัตถุแข็งน่าจะน้อยกว่า 8 กิโลเมตรต่อวินาที หรืออาจกล่าวได้ว่าแบบจำลองที่ 2 ที่ค่าของการตัดช่วง (M) น้อยกว่า 8 กิโลเมตรต่อวินาที มีความใกล้เคียงกับแบบจำลองที่ 4 ในช่วงที่มีความเร็วแนวเส้นสายตาเป็นบวก หรือบริเวณด้านในของดาราจักรมากที่สุด

ส่วนเมื่อช่วงของความเร็วแนวเส้นสายตามีก่าติดลบนั้นแบบจำลองที่ 3 จะมีความใกล้เคียงกับแบบจำลองที่ 4 มากที่สุดซึ่งคิดได้ว่าเป็นบริเวณคานนอกของดาราจักร และจะสังเกตพบว่ามีช่วงลองจิจูดสูงๆ ไม่มีการตัดกราฟทำให้ช่วงความเร็วแนวเส้นสายตาที่เป็นบวกมีความใกล้เคียงกับแบบจำลองที่ 4 มากขึ้น ในแบบจำลองที่ 3 นี้ความเร็วในวงโคจรของแก๊สแปรผกผันรากที่สองของระยะทาง ดังนั้นแรงสู่ศูนย์กลางแปรผกผันกับกำลังสองของระยะทางตามกฎแรงดึงดูดระหว่างมวลของนิวตันซึ่งอยู่ในบริเวณคานนอกของดาราจักร ขณะที่ในแบบจำลองที่ 1 แรงจะแปรผกผันกับระยะทางแสดงว่าน่าจะมีแรงเสริมระหว่างอนุภาคที่ทำให้แรงเพิ่มขึ้นในบริเวณที่ใกล้จุดศูนย์กลางมากขึ้น ส่วนบริเวณที่มีการเคลื่อนที่แบบวัตถุเกร็งหรือบริเวณใกล้จุดศูนย์กลางดาราจักรแรงสู่ศูนย์กลางแปรตามระยะทาง

ผลการสรุปของเส้นกราฟการหมุน คือ บริเวณเริ่มต้นจากจุดศูนย์กลางมีการเคลื่อนที่แบบวัตถุเกร็ง บริเวณถัดออกมามีความเร็วคงที่ และบริเวณคานนอกมีการเคลื่อนที่ตามแบบจำลองที่ 3 ตามกฎของเคปเลอร์ ซึ่งการปรับช่วงที่เหมาะสมนั้นสามารถทำได้และจะให้ผลใกล้เคียงกับแบบจำลองที่ 4 ซึ่งใกล้เคียงความจริงมากขึ้น

จากการศึกษาในที่นี่มีเงื่อนไขมากมายในการสร้างแบบจำลองคือ ความหนาแน่นคงที่ และกำหนดให้วงโคจรเป็นรูปวงกลม อย่างไรก็ตามการกำหนดเงื่อนไขได้กำหนดในทุกๆแบบจำลองเพื่อใช้ในการเปรียบเทียบ และจะพบว่ากราฟความหนาแน่นสเปกตรัมที่ได้จากแบบจำลองที่ 4 ในที่นี่ไม่ตรงกับกราฟความหนาแน่นสเปกตรัมจากการวัดจริงเนื่องจากการกำหนดเงื่อนไขดังกล่าว แต่อย่างไรก็ตามในที่สุดอาจจะใช้วิธีการนี้ในการที่จะสร้างแบบจำลองที่มีความหนาแน่นไม่คงที่ได้ ทั้งนี้จำเป็นต้องให้ความหนาแน่นของแต่ละช่วงของดาราจักรเป็นฟังก์ชันของระยะทางของแก๊สจากจุดศูนย์กลางของดาราจักร ผู้ศึกษาหวังว่าเมื่อสามารถสร้างแบบจำลองที่ใกล้เคียงกับเส้นกราฟการหมุนจากสูตรของอูรท สมบัติทางฟิสิกส์ต่างๆที่มีอยู่ในแต่ละแบบจำลองที่สร้างขึ้นจะสามารถนำมาอธิบายสมบัติทางฟิสิกส์ของแต่ละช่วงของระยะทางจากจุดศูนย์กลางของดาราจักรได้

กราฟความเข้มของสเปกตรัม

กราฟความเข้มของสเปกตรัมที่มาจากทุกแบบจำลองได้นำมาแสดงไว้ที่นี่ โดยที่ตั้งแต่
 ลองจูดคาราจักร มากกว่า 53 องศาได้กราฟความเข้มของสเปกตรัมจากแบบจำลองที่ 2 เหมือนกับ
 แบบจำลองที่ 1 จึงไม่ได้แยกแสดงกราฟความเข้มของสเปกตรัมตามแบบจำลองที่ 2 ไว้

โดย

แบบจำลองที่ 1 ความเร็วในวงโคจรมีค่าคงที่ $\Theta = 250$ km/s

แบบจำลองที่ 2 ที่ระยะทางจากจุดศูนย์กลางของคาราจักร R

$$R < 8 \text{ kpc} : \Theta = KR \quad K: \text{ค่าคงที่}$$

$$R > 8 \text{ Kpc} : \Theta = 250 \text{ km/s}$$

แบบจำลองที่ 3 ที่ระยะจากจุดศูนย์กลางของคาราจักร R

$$R < 8 \text{ kpc} : \Theta = KR$$

$$R > 8 \text{ kpc} : \Theta = CR^{-1/2} \quad K, C: \text{ค่าคงที่}$$

แบบจำลองที่ 4 แบบจำลองที่สร้างจากค่าคงที่การหมุนของดาราจักร

$$\Theta = \frac{K_1 R}{K_2 + R^2} \quad K_1 = 4.166 \times 10^3 \text{ km.kpc}^2 / \text{s}$$

$$K_2 = 66.66 \text{ kpc}^2$$

